

Paní Edita Svobodová, rozená Šťastná, se narodila 9. května 1926 v Praze. Žila jako malá na Libuši. Zemřel jí otec, když jí byly čtyři. Maminka byla vystudovaná lékařka. A aby se uplatnila, tak se odstěhovala na Zbraslav. Moc jí tenkrát pomohli Vladislav a Ludmila Vančurovi. Paní Svobodovou maminka ale nebrala sebou, protože nevěděla, jestli se uplatní. Takže žila u babičky. A za rok se přestěhovala na Zbraslav a začala chodit do druhé měšťanky. Rodina Šťastných měla na Libuši z počátku třicátých let obrovskou husí farmu, ve které chovali až tisíce hus, které si vykupovali po okolních vesnicích. Komunismus se dotkl její rodiny. Jejich farma byla odebrána komunisty. Oba strýčkové byly zavřeny do dolů v Jáchymově. Ale jen na krátkou dobu. Paní Svobodová nikdy nevstoupila do strany. Paní Svobodová jezdila z internátu o víkendu domů za maminkou vlakem. Zrovna tím vlakem, kterým jeli, tak na ně nalítli kotláři, naštěstí letadla vlak nezasáhli. Když paní Svobodová chodila do školy v Chrudimi tak s nimi bydlela i jedna paní z Belgie. Měla manžela pana Plíhala a s tím odjeli bydlet do Paříže. Po čase pan Plíhal chtěl svoji ženu představit rodičům v Čechách tak přijeli a zrovna na jejich smůlu spadli hranice. A pan Plíhal poslouchal zakázané rádio: Hlas Ameriky. Někdo to na něj řekl a tak ho zavřeli do vězení a poté i do koncentračního tábora. Takže paní Plíhalová zůstala sama, naštěstí pan Plíhal se na konci války vrátil, ale jak paní Svobodová vzpomíná takovou trosku člověka v životě neviděla. Její rodina byla členy ochotnického souboru. A tam se její maminka seznámila s jejím tatínkem. Když byla malá tak hrála malého Lorda a to byla její první role. Hrála také v loutkovém divadle v Chrudimi a později na Zbraslavi. Zpívala se sborem. A dál také hrála v ochotnickém divadle. Během své kariéry potkala mnoho slavných osobností té doby. Například: Sašu Rašilova, manželé Vančurovi, Petra Drdu a Helenu Čapkovou. Její nejhezčí vzpomínka je na její první lásku. Na chlapce, co jí dal planou růží. A co by chtěla paní Svobodová vzkázat naší generaci? Abychom se měli rádi a to VŠICHNI muži ženy , mladí staří. Prostě všichni. A také, že nic na světě nestojí za to, abychom si kvůli tomu kazili náladu. A abychom jsme si našli nějakou práci, co nás bude bavit.